

Mgr. Lubomír Metnar
ministr vnitra

Praha 23. prosince 2025
Č. j. MV-198245-7/TP-2025

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodl

ve věci stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 8. 12. 2025, kterou podal pan xxxxxx xxxxxx, nar. DD. MM. RRRR, trvale bytem XXXXX, xxxxx (dále jen „stěžovatel“) proti výši úhrady sdělené podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. při vyřizování žádosti o informace ze dne 19. 11. 2025 výzvou čj. MV-186831-5/VZ-2025 datovanou dnem 8. 11. 2025

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. se požadovaná výše úhrady 357 540 Kč potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

Dne 8. 12. 2025 byla Ministerstvu vnitra doručena stížnost stěžovatele směřující proti výši úhrady stanovené ve výzvě čj. MV-186831-5/VZ-2025 datované dnem 8. 11. 2025. Stěžovatel uvádí, že stanovená částka 357 540 Kč je extrémní, nepřiměřená a zjevně odrazující a má sankční a likvidační charakter. K tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 46/2010 a 1 As 39/2006 a Ústavního soudu IV. ÚS 1146/16, které se mají věnovat problematice úhrady nákladů při realizaci práva na informace. Navíc povinný subjekt neprovedl při stanovení výše úhrady test proporcionality.

Ministr vnitra jako nadřízený orgán se zabýval námitkami stěžovatele i spisovým materiálem a k věci uvádí následující.

Dne 19. 11. 2025 obdržel povinný subjekt žádost stěžovatele z téhož dne, v níž stěžovatel požádal o zaslání: „kopií všech smluv, dodatků a dokumentů k PPS PEGAS a PPS EURCOPTER“ Tyto dokumenty požádal poskytnout v anonymizované podobě bez osobních údajů.

Povinný subjekt stěžovatele vyzval dne 25. 11. 2025 pod čj. MV-186831-2/VZ-2025 k upřesnění žádosti, neboť měl za to, že je žádost příliš obecná. Ve výzvě uvedl, že v rámci označeného PPS PEGAS zadal od roku 1998 několik desítek zakázek a uzavřel několik desítek smluvních vztahů. Z žádosti není zřejmé, které konkrétní zakázky se týká.

Na tuto výzvu reagoval stěžovatel dvěma svými podáními z 25. 11. 2025 (evidovány pod čj. MV-186831-3/VZ-2025 a MV-186831-5/VZ-2025), ve kterých uvedl, že se jeho žádost výslovně vztahuje ke všem zadávacím řízením, smlouvám, dodatkům, technickým přílohám, objednávkám, protokolům, korespondenci a interním podkladům týkajícím se Programu průmyslové spolupráce PEGAS (PPS PEGAS) za celé období realizace tohoto programu od roku 1998 až do současnosti.

Povinný subjekt stěžovatele přípisem čj. MV-186831-5/VZ-2025 datovaným dnem 8. 11. 2025 vyzval v souladu s ustanovením § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. k úhradě nákladů vzniklých v souvislosti s poskytováním informace v částce 357 540 Kč. K získání požadovaných informací je dle povinného subjektu třeba provést mimořádně rozsáhlé prohledávání v dokumentech, a to včetně dokumentech nacházejících se v provozních archivech mimo hlavní budovu povinného subjektu. Povinný subjekt prostřednictvím systému spisové služby identifikoval 6 760 dokumentů, které jsou označeny jako PEGAS. Z počtu 6 760 spisových čísel, 991 dokumentů bylo skartováno a zbylých 5 769 dokumentů je uzavřeno nebo vyřízeno, uloženo nebo již archivováno.

Na vzorku 10 (deseti) dokumentů v systému spisové služby povinný subjekt provedl ověření časové náročnosti přípravy 1 dokumentu k poskytnutí a zjistil, že spolu s vyhledáním a identifikací konkrétních údajů k anonymizaci a jejich strojové anonymizaci, by mu příprava 10 dokumentů trvala 92 minut práce jednoho vyčleněného zaměstnance. Tzn., že na jeden dokument by povinný subjekt potřeboval 9,2 minuty vyhledávání, což při množství 5 769

dokumentů je 53 074,8 minuty. To je zhruba 53 075 minut, což se rovná 884, 58 hodin, a to je přibližně 885 hodin vyhledávání. $[(9,2 \times 5\,769) : 60 \approx 53\,075 : 60 = 884,58 \approx 885 \text{ hodin}]$

Při sazbě 404,-Kč za 1 hodinu vyhledávání činí náhrada nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání v trvání 885 hodin celkem částku ve výši 357 540,-Kč. $[885 \text{ hod.} \times 404,-\text{Kč} = 357\,540,-\text{Kč}]$.

V reakci na postup povinného subjektu obdržel ten výše uvedenou stížnost dle § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 8. 12. 2025.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dále může povinný subjekt vyžádat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. v případě, bude-li povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Úhradu nákladů lze tedy považovat za přiměřené a legitimní opatření, které nenarušuje právo na informace a je v souladu s čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, přičemž je třeba podotknout, že Listina základních práv a svobod nekoncepčuje právo na informace jako právo bezplatné. Povinný subjekt se při stanovení výše úhrady musí pohybovat v ústavních intencích, kdy náklady představují cenu informační služby, a nikoliv prostor pro generování zisku. Současně však nedochází ke střetu ústavně zaručených práv nebo zájmů, které je nutné řešit v rámci testu proporcionality, a nebylo tedy třeba, aby jej v tomto případě povinný subjekt prováděl.

V otázce mimořádně rozsáhlého vyhledání informací nadřízený orgán uvádí, že se o něj jedná tehdy, jestliže je shromáždění informací pro povinný subjekt v jeho podmínkách natolik časově náročné, že ho již nelze považovat s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti za nezatěžující součást obvyklé agendy. Za součást mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací je třeba považovat nejen jejich vyhledání, ale i shromáždění a zpracování do odpovědi žadateli, neboť bez toho by nebylo možno vyhledané informace k žadateli přenést. Ostatně ke stejnému závěru dospěla i judikatura správních soudů (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 A 83/2001 ze dne 13. 10. 2004).

Nadřízený orgán se shoduje s tím, že vyhledávání a zpracovávání dokumentů k programu průmyslové spolupráce za více než čtvrt století, které vyžaduje nutnost vyčlenění lidské kapacit na nepřetržitou práci v rozsahu 36 dnů, tj. více než jeden měsíc, představuje v podmínkách Ministerstva vnitra zcela jednoznačně mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Stanovená výše úhrady je právě cenou za práci spojenou se zpracováním stěžovatelovy žádosti a shromáždění a úpravu dokumentů do podoby, ve které ji povinný subjekt sám k ničemu nepotřebuje, a to v situaci, v níž řada dokumentů má již pouze historickou hodnotu.

Stanovená výše úhrady je přiměřená stěžovatelovu požadavku a odpovídá nákladům, které by povinný subjekt musel vynaložit. Současně se nejedná o sankční ani likvidační postup, neboť je pouze na stěžovateli, zda cenu potřebnou pro zpracování žádosti akceptuje či nikoliv.

Stěžovatelem uváděná judikatura je pak pro jeho případ zcela nepřiléhavá, když rozsudky Nejvyššího správního soudu se ani nevěnují právu na informace. V uváděném nálezu Ústavního soudu pak byla řešena otázka toho, zda je ČEZ povinným subjektem dle zákona č. 106/1999 Sb., a nikoliv otázka přiměřenosti úhrady nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informace.

Z výzvy povinného subjektu je zřejmé, za jaké úkony, představující mimořádně rozsáhlé vyhledávání je úhrada požadována a v jaké výši. Výzva k úhradě nákladů byla zaslána stěžovateli ve lhůtě stanovené zákonem a obsahuje všechny nezbytné náležitosti.

Na základě výše uvedeného shledal nadřízený orgán, že neexistuje důvod, na jehož základě by měl přistoupit ke změně požadované úhrady za poskytnutí informací, a proto postupoval dle § 16a odst. 7 psím. a) zákona č. 106/1999 Sb. a výši stanovenou povinným subjektem potvrdil.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Lubomír Metnar

xxxxxx XXXXXX

Ministerstvo vnitra
odbor veřejných zakázek